

Arrest

nr. 210 990 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de stad Brugge, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de “Dienst vreemdelingen” van de stad Brugge van 12 augustus 2015 waarbij wordt geweigerd om een aanvraag om, met toepassing van artikel 9 of 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd in ontvangst te nemen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 14 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2018.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 augustus 2015 diende verzoekster een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9 of 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Verzoekster ontving in antwoord op haar aanvraag om machtiging tot verblijf en haar mededeling dat zij niet in staat was om de in artikel 1/1 van de Vreemdelingenwet bepaalde retributie te betalen een op 12 augustus 2015 gedateerd schrijven met de volgende inhoud:

“We ontvingen uw aanvraag 9bis voor [T.D.L.]”

Het bewijs van betaling van 215 euro is niet bijgevoegd. U noteerde dat betrokkene toegelaten is tot de kosteloze rechtsbijstand (bewijsstuk 13.) We namen contact op met DVZ maar dit wordt niet aanvaard.

U kan ons de aanvraag opnieuw toesturen met het bewijs van betaling.

Pas dan kan de aanvraag opgestart worden.”

Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Verzoekster werd op 10 maart 2018 in het bezit gesteld van een A-kaart.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster op 10 maart 2018 een A-kaart ontving waarvan de geldigheidsduur verstrijkt op 17 februari 2019. Verzoekster werd derhalve reeds tot een verblijf in het Rijk gemachtigd. Er blijkt dan ook niet dat zij nog een belang heeft bij de vernietiging van een beslissing waarbij wordt aangegeven dat haar aanvraag van 7 augustus 2015 om tot een verblijf te worden gemachtigd niet in aanmerking wordt genomen omdat geen retributie werd betaald. Ter terechtzitting weerlegt verzoeksters raadvrouw deze vaststelling niet en toont zij niet aan dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Deze vaststelling volstaat om het beroep als onontvankelijk af te wijzen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK